میزخبر

رئیس مرکز امور اتباع وزارت کشور خبر داد:

حضور بیش از ۶ میلیون اتباع مجاز و غیرمجاز افغانستانی در کشور

مشاور و زیر و رئیس مرکز امور اتباع و مهاجرین خارجی وزارت کشور تعداد اتباع افغانستانی مجاز و غیرمجاز در کشور را ۶ میلیون و یک صد هزار نفر اعلام کرد و گفت: از این تعداد دو میلیون و ۱۰۰ هزار نفر مجاز، دو میلیون نفر غیرمجاز و دو میلیون نفر در دسته افراد سرشماری شده هستند.

نادر یاراحمدی در گفت‌وگو با ایسنا با اشاره به این که در سال گذشته بیش از یک میلیون نفر از اتباع غیرمجاز از کشور طرد شدند، اظهار کرد: از این تعداد ۴۰ درصدشان به صورت خود معرف و داوطلبانه از کشور خارج شده و به کشور افغانستان بازگشتند که در این راستا از اقدامات سختگیرانه پلیس تشکر می‌کنیم.

وی با بیان این که برای طرد افراد غیرمجاز که عمده آن‌ها نیز زن و کودک هستند با احتیاط بیشتری اقدامات لازم صورت می‌گیرد، بسیاری از اتباع خارجی فاقد مدرک را افرادی دانست که نه تنها هنجارشکن نیستند؛ بلکه در کشور مشغول به کار می‌باشند، اما چون غیرمجاز تلقی می‌شوند باید به کشور خود بازگردند.

رئیس مرکز امور اتباع و مهاجرین خارجی وزارت کشور، اظهار کرد: به دلیل جمعیت بالای خانوارهای مهاجرین افغانستانی و یارانه‌های مختلف حمل و نقل، سوخت و.... که برای آن‌ها از سوی کشور ایران پرداخت می‌شود، هزینه بالایی را به کشور تحمیل می‌کند؛ این در حالی است که متأسفانه از سوی سازمان‌های بین‌المللی به کشور ما کمکی نمی‌شود و درخواست ایران بازگشت اتباع افغانستانی غیرمجاز به کشورشان است، هرچند که در این سال‌ها ما برخوردمان با اتباع خارجی به ویژه اتباع افغانستانی همچون مهمان بوده و پذیرای آن‌ها در کشورمان بوده‌ایم.

یاراحمدی در ادامه درباره تشکیل باندهای جرائم از سوی برخی از اتباع خارجی و برخورد با این افراد نیز تصریح کرد: این افراد کسانی هستند که در دسته افراد خلافکار قرار می‌گیرند و با توجه به این که اعمال قانون در کشور برای همه افراد مقیم کشور اعم از اتباع ایرانی و خارجی یکسان است، در صورت تخلف طبق قانون، پلیس با آنان برخورد خواهد کرد.

رئیس مرکز امور اتباع و مهاجرین خارجی وزارت کشور با بیان این که سیستم قضائی کشورمان برای اتباعی که مرتکب جرم شده و در زندان به سر می‌برند، اما جرائم خشن انجام نداده‌اند، تسهیلاتی در نظر گرفته است، افزود: در راستای همکاری دو کشور ایران و افغانستان این افراد به کشور افغانستان تحویل داده می‌شوند و ادامه محکومیت شان را در آنجا سپری خواهند کرد.

«خودروی متصل» طرح جدید پلیس برای نظارت بر رفتار ترافیکی رانندگان

فرمانده کل نیروی انتظامی با اشاره به کمبود دوربین در شهر و جاده، گفت: نظارت بر رفتار ترافیکی رانندگان با دستگاهی به نام «خودروی متصل» حاصل می‌شود.

به گزارش ایسنا، سردار ارادان با بیان این که نظارت بر رفتار ترافیکی رانندگان با دستگاهی به نام «خودروی متصل» حاصل می‌شود، اظهار کرد: این طرح به آقای رئیس جمهور ارائه شد و او نیز قبول کرد و قرار است این طرح ابلاغ شود. «خودروی متصل» سرعت، انحراف‌ها و دیگر تخلفات را ثبت می‌کند و به امنیت خودرو نیز کمک می‌کند.

وی اضافه کرد: امسال با تصویب رئیس جمهور این طرح شروع می‌شود و در گام اول بنا است در خودروهای عمومی قرار بگیرد. البته بیشترین تخلفات در خودروهای شخصی است که بایستی شامل این طرح شود.

رئیس پلیس کشور در خاتمه با بیان این که در جاده و شهر از کمبود دوربین رنج می‌بریم گفت: اگر بخواهیم منتظر شویم که دستگاه‌های دولتی مسئول این دوربین‌ها را نصب کنند، شاید چندین سال این اتفاق نیفتد. ما با بخش خصوصی صحبت کردیم تا دوربین‌های سطح جاده و شهر را برای ما نصب کنند. ان شاءالله با انجام این برنامه‌ها جهش بسیار بزرگی در حوزه رفتار ترافیکی رخ می‌دهد.

۲۳ فوتی در تصادفات نوروزی امسال تهران/ مردان ۷۸ درصد فوتی‌ها

رئیس دایره تصادفات پلیس راهور تهران بزرگ اعلام کرد: در طرح نوروزی تا امروز آمار ۲۳ نفر متوفی ثبت شده است که نسبت به سال گذشته کاهش داشته است.

به گزارش ایسنا، سرهنگ رابعه جوانبخت، رئیس دایره تصادفات پلیس راهور تهران بزرگ با بیان این که با توجه به همکاری خوب دستگاه‌های مسئول، آمار فوتی‌ها نسبت به سال گذشته کاهش پیدا کرد، اظهار کرد: باوجود این که قطعا منتظر آمار پزشکی قانونی خواهیم ماند اما در طرح نوروزی تا امروز آمار ۲۳ نفر متوفی ثبت شده است که نسبت به سال گذشته کاهش داشته است.

وی اضافه کرد: در تصادفات امسال پایتخت تعدادی هم مجروح و در بیمارستان هستند که امیدواریم این افراد به سلامتی مرخص شوند تا مجروحان به آمار متوفیان اضافه نشود.

۷۸ درصد از قربانیان تصادفات فوتی نوروز ۱۴۰۴ مرد بودند

رئیس اداره تصادفات پلیس راهور تهران بزرگ در ادامه با ارائه آماری از تصادفات نوروزی، بر اهمیت آموزش و آگاهی بخشی به رانندگان تأکید کرد و گفت: ۷۸ درصد از جان باختگان تصادفات نوروزی مرد و ۲۸ درصد زن بوده‌اند؛ در حالی که هیچ‌یک از بانوان جان باخته، راننده نبوده و اغلب در نقش عابر پیاده یا سرنشین وسیله نقلیه حضور داشته‌اند. وی ادامه داد: بررسی‌ها نشان می‌دهد که ۹۱ درصد از تصادفات فوتی در ساعات تاریکی هوا رخ داده‌اند که این آمار توجه بیشتر به ایمنی در رانندگی شبانه را یادآور می‌شود و همچنین ۴۳ درصد از علل اصلی تصادفات پایتخت به دلیل عدم توجه به جلو و ۴۳ نیز ناشی از عدم کنترل وسیله نقلیه بوده است که این آمار بار دیگر بر اهمیت رعایت سرعت مطمئنه و تمرکز کامل حین رانندگی تأکید دارد.

رئیس اداره تصادفات پلیس راهور تهران بزرگ بیان کرد: موتورسواران نیز با سهم ۴۸ درصدی از جان باختگان، در کانون توجه قرار گرفته‌اند و نیاز مند توجه ویژه به آموزش و تجهیز بیشتر هستند چرا که بیشترین آمار مربوط به تصادفات فوتی شهر تهران در بازه زمانی ۲۵ اسفند تا ۱۵ فروردین ماه گروه سنی زیر ۲۰ سال با فراوانی ۳۰ درصد بود که لزوم فرهنگ‌سازی ایمنی رانندگی در میان جوانان را دوچندان می‌کند. به ترتیب گروه سنی ۲۰ تا ۳۰ سال با فراوانی ۲۶ درصد، ۳۰ تا ۵۰ سال با فراوانی ۲۲ درصد و گروه سنی بالای ۵۰ سال با فراوانی ۲۲ درصد می‌باشد.

سرهنگ جوانبخت در پایان افزود: پلیس راهور تهران بزرگ، مصمم است در سال جدید همراه با برنامه ریزی دقیق، سالی ایمن‌تر برای همه شهروندان رقم بزند.

آگهی فقدان سند مالکیت

نظر به اینکه آقای داریوش امرائی با استناد دو برگ استشهادیه گواهی امضاء شده منضم به تقاضای کتبی دریافت سند مالکیت المثنی نوبت اول به این اداره مراجعه و مدعی است سند مالکیت تک برگ به شماره ۸۵۹۴۰۸ سری ج سال سند ۱۴۰۱ تحت پلاک ۵۴۲ فرعی از ۴۰ اصلی واقع در بخش ۲ خرم آباد متعلق به وی می باشد که به علت جابجایی منزل مفقود گردیده است با بررسی دفتر معلوم شد سند مالکیت اولیه باد فتر املاک الکترونیک به شماره ۱۴۰۲۲۰۳۲۵۰۰۱۶۵۶۹ بنام آقای داریوش امرانی ثبت و صادر و تسلیم شده است. دفتر املاک بیش از این حکایتی ندارد لذا با استناد تبصره یک ماده ۱۲۰ آیین نامه اصلاحی قانون ثبت مراتب در یک نوبت آگهی و متذکر می گردد هرکسی نسبت به ملک مورد آگهی معامله ای انجام داده یا مدعی وجود سند مالکیت نزد خود می باشد بایستی ظرف مدت ۱۰ روز از تاریخ انتشار این آگهی اعتراض کتبی خود را به پیوست اصل سند مالکیت یا سند معامله ای به این اداره تسلیم نماید بدیهی است در صورت عدم اعتراض در مهلت مقرر و یا وصول اعتراض بدون ارائه سند مالکیت یا سند معامله رسمی نسبت به صدور سند مالکیت المثنی و تسلیم آن به متقاضی اقدام خواهد شد.

فرشاد بازوندی نژاد

رئیس اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان خرم آباد

اما واگرهای قوانین جدید بازنشستگی

کارشناسان بر این باورند که اجرای قانون جدید بازنشستگی اگرچه با هدف نجات صندوق‌های ورشکسته بازنشستگی طراحی شده، اما بدون در نظر گرفتن واقعیت‌های بازار کار، به ویژه مشاغل سخت، می‌تواند به مشکلات اجتماعی دامن بزند.

از فروردین ۱۴۰۴، قانون جدید بازنشستگی با شرط سن ۶۲ سال یا ۳۵ سال سابقه کار به اجرا درمی‌آید. مجلس شورای اسلامی ۲۸ آبان لایحه آن را تصویب و محمدرضا عارف، معاون اول رئیس جمهور ایران ۵ اسفند ماه گذشته آن را در چارچوب برنامه هفتم توسعه ابلاغ کرد.

این تغییرات که با هدف کاهش فشار مالی بر صندوق‌های بازنشستگی در حال ورشکستگی و تطابق با افزایش سن امید به زندگی (از ۴۶ به ۷۶ سال طی هفت دهه اخیر) طراحی شده، با اما واگرها و واکنش‌های گسترده‌ای به ویژه از سوی شاغلان مشاغل سخت و زیان‌آور مواجه شده است.

با این که گفته می‌شود ۵۰ درصد از مشاغل کشور «سخت و زیان‌آور» هستند اما در قانون جدید هنوز برای بازنشستگان این گونه مشاغل تکلیفی ابلاغ نشده و مشخص نیست برای سنوات ارفاقی بازنشستگی پیش از موعد چه تصمیمی خواهند گرفت.

در مقررات جدید، سابقه بازنشستگی به صورت پلکانی افزایش می‌یابد اما این مقررات شامل بیمه‌شدگان زیر ۲۸ سال سابقه کار بوده و شامل بیمه‌شدگان بالای ۲۸ سال سابقه نمی‌شود.

براساس قانون افزایش سن بازنشستگی، یک کارگر با ۲۸ سال سابقه کار باید ۳۰ سال و چهار ماه باشد و یک کارگر با ۲۵ سال سنوات شغلی باید ۳۰ سال و ۱۰ ماه تا رسیدن به بازنشستگی به کار کردن ادامه دهد.

همچنین سنوات شغلی برای افرادی که دستکم ۲۰ سال سابقه کار و پرداخت حق بیمه دارند یک سال و ۶ ماه بیشتر خواهد شد و شاغلان با حداقل ۱۰ سال سابقه کار هم باید ۳۳ سال و چهار ماه، یعنی سه سال و چهار ماه بیشتر از آنچه که در قانون فعلی تعیین شده است، کار کنند تا از مزایای کامل دوره بازنشستگی بهره‌مند شوند.

ورشکستگی صندوق‌های بازنشستگی

صندوق‌های بازنشستگی سال‌هاست که با مشکلات مربوط به کسری بودجه روبه‌رو هستند و میزان کمک دولت به این صندوق‌ها باعث کسری شدید بودجه خود دولت شده است. اتکای این صندوق‌ها به دولت هرساله بارشد فزاینده‌ای در حال افزایش است.

این وابستگی به حدی رسیده است که در برخی از صندوق‌ها بیش از ۹۰ درصد مخارج از محل بودجه تأمین می‌شود و در حال حاضر بیش از ۱۶ درصد بودجه عمومی دولت صرف پرداخت کمک به این صندوق‌ها می‌شود.

حجم کمک دولت به صندوق‌های بازنشستگی از ۳۰ هزار میلیارد تومان در سال ۱۳۹۳ به ۴۵۳ هزار میلیارد تومان در سال ۱۴۰۳ رسیده است.

بدین ترتیب در طول یک دهه اخیر تخصیص منابع عمومی به صندوق‌های بازنشستگی بیش از ۱۵ برابر شده است.

نارضایتی مشاغل سخت و زیان‌آور

با ابلاغ افزایش سن و سابقه بازنشستگی، معادلات بازنشستگی از مسال تغییر می‌کند. افزایش سن بازنشستگی و عدم تعیین تکلیف مشاغل سخت و زیان‌آور سبب نارضایتی گسترده‌ای در میان بیمه‌شدگان شده است.

بسیاری از کارگران، رانندگان و کارمندان معتقدند که این تغییرات بدون در نظر گرفتن شرایط واقعی زندگی و کار آن‌ها تصویب شده است.

وب‌سایت خبری نورنیوز، در این باره نظرات چند کارگر را پرسیده است که گویای نارضایتی‌ها از تصویب این قانون جدید است.

علی مرادی، کارگر ساختمانی ۵۵ ساله، می‌گوید: «سی سال کار کردم، توی سرما و گرما، با این بدن داغون. حالا می‌گن باید ۳۵ سال سابقه داشته باشی؟ کی به فکر ماست؟ کمرم داغون شده، زانوهام از بین رفته. چطوری پنج سال دیگه کار کنم؟»

حسن کریمی، کارگر ریخته‌گری می‌گوید: «کار ما سخت و زیان‌آوره، قبلا می‌گفتن زودتر بازنشسته می‌شید، حالا می‌گن باید صبر کنیم. شما یه روز بیای توی کارگاه ما ببینی گرما و دود چی به سرمون می‌آره، بعد بگو این قانون درسته یا نه.»

این مسئله شامل حال رانندگان و کارگران حمل‌ونقل نیز می‌شود. احمد نوری، ۵۸ ساله، راننده اتوبوس، می‌گوید: «از ۲۰ سالگی پشت فرمونم، روز و شب تو جاده‌ها. کمردرد و پادرد امانم رو بریده. می‌گفتم چند سال دیگه بازنشسته می‌شم و استراحت می‌کنم، حالا می‌گن باید تا ۶۲ سالگی کار کنم. با این خستگی و استرس، ممکنه اصلا به اون سن نرسم.»

محمد صادقی، راننده تاکسی هم این تغییرات را ناعادلانه می‌داند: «ما ۱۳-۱۲ ساعت پشت فرمونیم، آلودگی، ترافیک، استرس، هزار جور مشکل. چرا یه کارمند که توی دفتر کار می‌کنه همون شرایط ما رو داره؟ این انصاف نیست.»

کامران عباسی، تکنیسین برق صنعتی، در این باره می‌گوید: «ما با برق فشار قوی کار می‌کنیم، هر روز با خطر مرگ مواجهیم. به ما گفتن بازنشستگی زودتر داریم، حالا که نوبت ما شده، می‌گن قانون عوض شده! تکلیف ما چیه؟»

مریم رضایی، کارگر یک کارخانه تولید مواد شیمیایی، هم همین وضعیت را بیان می‌کند: «توی این کارخانه، هر روز با مواد سمی سروکار داریم. خیلی از همکارام بیماری ریوی گرفتن. قبلا می‌گفتن زودتر بازنشسته می‌شید، حالا معلوم نیست چی می‌شه؟»

رضا نیکزاد، ۴۹ ساله و کارمند یک شرکت خصوصی، می‌گوید: «فقط شنیدیم قوانین عوض شده، ولی هیچ‌کس درست و حسابی توضیح نمی‌ده. وقتی میریم تأمین اجتماعی، می‌گن هنوز مشخص نیست. مگه می‌شه یه قانون تصویب بشه و ما ندونیم شاملش می‌شیم یا نه؟»

در اکثر کشورها، مشاغل سخت مشمول بازنشستگی زودتر می‌شوند، اما در ایران این گروه هنوز بلاتکلیف هستند.

هزینه ورشکستگی صندوق‌های بازنشستگی بر گردن مزدبگیران

مطابق دیدگاه صاحب‌نظران تغییر قوانین تأمین اجتماعی و کاربه‌زیان کارگران شاغل و بازنشسته است و نباید منافع طبقه کارگر و مزدبگیران را با دستبرد به قانون کار تضییع کرد.

دولت به جای اصلاح ناکارآمدی صندوق‌های بازنشستگی، عملا با افزایش سنوات اجباری، بر کسانی که سال‌ها زحمت کشیدند فشار بیشتری وارد می‌کند و قصد دارد با چنین قوانینی، هزینه ورشکستگی صندوق‌های بازنشستگی را با هزینه کردن از جان و توان شهروندان بپردازد. این در حالی است که در چند سال اخیر بازنشستگان کشور در مورد وضعیت معیشتی خود معترض بوده‌اند اما اعتراض‌های آن‌ها از سوی مسئولان نادیده گرفته شده است. به گفته شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان «افزایش سن بازنشستگی نه‌تنها فشار بیشتری بر کارگران و مزدبگیران وارد می‌کند، بلکه اقدامی است در راستای نابودی حقوق بازنشستگان و تأمین منافع دولت و صندوق‌های ورشکسته. این سیاست، بدون در نظر گرفتن شرایط سخت معیشتی و فرسودگی جسمی و روانی کارگران و فرهنگیان، صرفا تلاشی برای جبران سوء مدیریت‌های گذشته است.»

ضرورت اقدام درست دولت در بازار دارو

گروه اجتماعی- مریم رمضانی

سال گذشته برای نظام دارویی کشور سال خوبی نبود، سالی که با گرانی و کمبود، نبود نقدینگی، طلب بیش از ۳۰ هزار میلیاردی دولت به داروخانه‌ها، چک‌های برگشتی و افزایش درخواست ابطال داروخانه‌ها گره خورد. هرچند در واپسین روزهای سال قبل، خبرهای خوبی منتشر شد، اما با توجه به شرایط فعلی و مشکلات متعدد موجود، اگر چاره‌اندیشی‌های لازم صورت نپذیرد، باید در انتظار روزهای سخت‌تری برای نظام دارویی کشور بود.

زنجیره‌ای از اختلال‌های جدی در سالی که گذشت پدید آمد و سرنخ اصلی آن به دولت بازمی‌گشت، زیرا سازمان‌های بیمه‌گر به‌دلیل این که فقادرنبودند مطالباتشان را از دولت دریافت کنند، از پرداخت مطالبات داروخانه‌ها خودداری می‌کردند. از سوی دیگر، نوسان‌های ارزی و بالا رفتن قیمت دلار به ضررو زیان هنگفت در صنعت دارو منجر شد و داروخانه‌داران درپی عدم دریافت طلب خود از سازمان تأمین اجتماعی دست به اعتراض زده و عرضه داروهای تولیدی توسط شرکت‌های وابسته به سازمان تأمین اجتماعی را تحریم کردند، اگرچه هیئت مدیره انجمن داروسازان ایران خیلی زود با صدور اطلاعیه‌ای، از تعلیق تحریم تأمین اجتماعی خبر داد، اما بیه گواه اظهارات داروسازان، با توجه به تأخیرهای سازمان تأمین اجتماعی در پرداخت مطالبات و افزایش هزینه‌ها، نوسانات نرخ ارز و کاهش ارزش پول، کمردارو خانه‌ها زیر بار بدهی خم شده و از طرفی تأمین هزینه‌های دارو و درمان طیف‌های مختلفی از بیماران را درگیر کرده و جان آنان را به خطر انداخته است.

داروهای جدید سرطان، مانند ایمونوتراپی و تارگت تراپی، که هر بار بین ۱۰ تا ۱۰۰ میلیون تومان هزینه دارند، تحت پوشش بیمه قرار نگرفته‌اند. این داروها برای قشر کارگر و کارمند تقریبا غیرقابل دسترس است. حتی داروهای معمولی نیز با افزایش قیمت‌های نجومی مواجه شده‌اند، به‌طوری که برخی از آن‌ها تا ۳۵ درصد گران‌تر شده‌اند. این شرایط باعث شده بسیاری از بیماران، به‌ویژه در مناطق محروم، از همان ابتدا از درمان صرف نظر کنند.

تحریم‌ها و مشکلات گمرکی نیز دسترسی به داروهای ضروری را دشوار کرده‌اند. برخی داروها ماه‌ها در گمرک می‌مانند و حتی ممکن است تاریخ مصرف آن‌ها بگذرد.

مؤسسات خیریه تا حدی توانسته‌اند به بیماران کمک کنند، با این حال، توانایی آن‌ها برای پوشش کامل هزینه‌های درمانی کاهش یافته و بسیاری از خانواده‌ها مجبور به فروش دارایی‌های خود برای تأمین هزینه‌های درمان هستند. پیش‌تر فاطمه محمدبیگی، نایب رئیس کمیسیون بهداشت و درمان مجلس به تسنیم اعلام کرده بود که میزان پرداخت از جیب مردم در حوزه سلامت به ۶۰ درصد رسیده است در حالی که طبق برنامه‌های توسعه کشور باید حداقل ۳۰ درصد باشد. بنابراین افزایش قیمت اقلام دارویی در حالی بدون در نظر گرفتن زیرساخت‌های بیمه‌ای صورت گرفته است که هزینه‌های پرداختی در حوزه سلامت از جیب مردم افزایش یافته است. معضلی که می‌تواند بیش از پیش، باعث ایجاد فاصله میان نظام سلامت با اهداف برنامه‌های توسعه، یعنی کاهش پرداخت از جیب مردم در بخش درمان شود.

دوراهی دو سرباخت

از این رو سیامک افاضلی، استراتژیست دارویی بر اهمیت مدیریت بازار دارو تأکید کرده و به «رسالت» می‌گوید: «امسال باید بازار دارویی کشور را به درستی مدیریت و نگرانی شهروندان در مورد افزایش پرداخت از جیب به دلیل ابهام در پوشش بیمه‌ای داروهایی که مشمول افزایش قیمت می‌شوند را برطرف کرد. در روزهای انتهایی سال گذشته، تورم سنگینی بر بازار دارویی کشور تحمیل شد و این مسئله خودش را در افت ارزش ریال نشان داد، اثرات تورمی این موضوع در سه ماهه ابتدایی امسال به شدت نمایان خواهد شد. این روند تورمی متأسفانه متوقف نشده و با توجه به افزایش نرخ دلار، قیمت تمامی عوامل مؤثر در تولید کالاها از جمله دارو نیز افزایش می‌یابد. پیامد چنین وضعیت بغرنجی، زیانده بودن داروها و کسری نقدینگی شرکت‌های داروسازی است و با ادامه این فرآیند، تولید دارو به صرفه نخواهد بود. طبیعتا با افزایش دوباره قیمت دارو، هم مصرف کنندگان و بیماران دچار مشکل خواهند شد و هم سازمان‌های بیمه‌گر تحت فشار قرار می‌گیرند، به این علت که نقدینگی سازمان‌های بیمه‌گر، برحسب درصدی از درآمد کارگران و کارمندان است و با توجه به افزایش حقوق امسال، رقم دریافتی بیمه‌ها متناسب با افزایش هزینه‌ها نخواهد بود، طبیعی است که سازمان‌های بیمه‌گر برای تأمین وجوه نسخ دارویی دچار مشکل نقدینگی شوند. در صورتی هم که قیمت‌ها افزایش نیابد، شرکت‌ها متضرر خواهند شد و کمبود دارویی را خواهیم داشت. بنابراین سیستم دارویی کشور در یک دوراهی دوسرباخت قرار گرفته است، اگر نرخ دارو افزایش پیدا کند، قدرت بیماران برای تأمین دارو کاهش می‌یابد و بیمه‌ها توانی برای پوشش قیمت‌ها ندارند. اگر هم نرخ دارو افزایش نیابد، با توجه به رشد هزینه‌ها، شرکت‌های دارویی متضرر شده و توانی برای تولید نخواهند داشت. مادامی که تورم لجام گسیخته در کشور حاکم است و از ثبات اقتصادی خبری نیست، به هرشکلی که عمل شود، بالاخره مشکلاتی پدید می‌آید.»

زنگ خطری برای صنعت دارویی کشور

افاضلی اضافه می‌کند: «این وضعیت حاصل عدم ثبات اقتصادی است و طبیعتا یکسری از داروها از سبد تولید حذف خواهند شد. حال این که در سنوات گذشته نه فقط برخی داروهای پرمصرف که حتی ماده اولیه آن‌ها نیز در کشور تولید می‌شد، اکنون کار به جایی رسیده که محصول دارویی را از خارج کشور وارد می‌کنیم. این مسئله، زنگ خطری برای صنعت دارویی کشور است. چنین اتفاقی که برای چند قلم داروی پرمصرف کشور رخ داده، می‌تواند تمامی تولیدات ما را در بربگیرد و اساسا با طی کردن این فرآیند، تولید دارو غیراقتصادی خواهد بود و آن دستاوردی که سالیان سال به آن می‌بالیدیم و از توانمندی کشور حکایت داشت، از دست خواهد رفت. علی‌رغم دارا بودن تکنولوژی به‌دلیل معضلات اقتصادی، تولید دارو توجیهی ندارد و در نهایت اگر اقدامات لازم صورت نپذیرد، امسال تمامی دستاوردهای تکنولوژیک به حاشیه می‌رود. اتفاق دیگری هم که زمزمه‌های آن در انتهای سال گذشته مطرح شد و امسال امکان تحقق دارد، قطع همکاری داروخانه‌ها با بیمه‌هاست. در دو سال گذشته بدهی داروخانه‌ها با تأخیر تسویه شده و آثار تجمیع و انباشت بدهی‌های پیش‌رو به واسطه افزایش قیمت دارو، در سال جدید نمایان خواهد شد. این انباشتگی، سیستم دارویی کشور را تحت فشار قرار می‌دهد و محتمل است که داروخانه‌ها با برخی بیمه‌ها همکاری‌شان را قطع یا دستکم شرکت‌های بیمه‌ای را به دلیل وقفه در بازپرداخت بدهی‌هایشان، تهدید کنند. این بدهی، مستمر در حال افزایش است و شرایط اقتصادی کشور به گونه‌ای نیست که دولت بتواند وضعیت بازار دارویی کشور را سامان دهد. تورم و افت ارزش ریال هم این شرایط را تشدید کرده، بنابراین اتفاقات خوبی قابل پیش‌بینی نیست.»

تعطیلی شرکت‌های داروسازی؟

افاضلی تأکید می‌کند: «وضعیت بازار دارو جدا از اقتصاد کلان کشور نیست و این شرایط می‌تواند به توقف تولید منتهی شود. اگر همین روند ادامه داشته باشد، امسال نیز باید منتظر شرکت‌های داروسازی باشیم که تولید را متوقف کرده است که امسال با امکانات موجود می‌توان باقی مطالبات صنعت داروسازی را پرداخت کرد.

تحقق وعده‌ها در هاله‌ای از ابهام قرار دارد

با این حال دکتر علی نیری در قامت داروساز چندان به این وعده‌ها امیدوار نیست و معتقد است، تنها در شرایطی این وعده‌ها محقق خواهد شد که دولت دارو را به عنوان یک کالای استراتژیک ببیند.

این داروساز در ادامه به تشریح وضعیت داروخانه‌داران در انتهای سال گذشته اشاره کرده و به «رسالت» می‌گوید: «سال گذشته برای تمامی داروخانه‌داران به سختی به پایان رسید و ارزش دارایی‌ها و مطالبات آنان از بیمه‌ها با توجه به افزایش قیمت دلار و طلا به نصف تقلیل یافت. در روزهای انتهایی سال قبل، رایزنی‌های بسیار زیادی میان سازمان‌های بیمه‌گر و هم‌فمندی‌ها رانی‌ها، انجمن داروسازان، سازمان نظام پزشکی و نمایندگان مجلس صورت گرفت و در نهایت به پرداخت مطالبات داروخانه‌ها منتهی شد، البته این پرداختی‌ها مبتنی بر تعهد سازمان‌های بیمه‌گر و هدفمندی یارانه‌ها نبود، با این حال پرداخت بخشی از مطالبات، مرهمی بر زخم داروخانه‌هاست. سال گذشته خبری مطرح شد، مبنی بر این که برای امسال در قانون بودجه، ردیف مجزایی تعیین و واریزی هاسر موعد مقرر خواهد بود؛ هرچند تحقق این وعده در هاله‌ای از ابهام قرار دارد، چرا که سال گذشته هم وعده و عیدهای بسیاری مطرح شد ولی هیچ‌کدام به سرانجام نرسید. در حال حاضر با توجه به افزایش نرخ ارز و تخصیص ارز ۲۸ هزار و ۵۰۰ تومانی، روشن نیست که آیا دولت توان این کار را دارد و تا چه حدی اجرایی خواهد شد. نظام دارویی کشور سال جدید را با ترس و دلهره آغاز کرده است و این که شرکت‌ها با این نرخ ارز بتوانند، دارو را به نحوی تأمین کنند که با کمبودی مواجه نشویم، به تدریج مشخص خواهد شد.»

این داروساز توجه به صنعت داروسازی به عنوان یک کالای استراتژیک را مهم خوانده و می‌گوید: «اگر دولت در تعیین سیاست‌ها و اولویت‌های خود دارو را به عنوان یک کالای استراتژیک در نظر بگیرد، اتفاقات بهتری رخ خواهد داد. متأسفانه سال گذشته چنین نگاهی حاکم نبود. در صورت تداوم این روند، وضعیت بدتر خواهد شد اما اگر در قالب یک تغییر اساسی، ردیف بودجه مجزایی به بخش دارو تخصیص داده و ارز ترجیحی را به موقع واریز کنند، شاید با مشکلات کمتری مواجه باشیم. اسفند ماه سال گذشته رایزنی‌های بسیاری صورت پذیرفت و داروسازان شهرهای مختلف با نمایندگان خود در مجلس شورای اسلامی گفت‌وگو کردند و در صحن علنی نیز هشدارهایی داده شد. حتی رئیس مجلس خطاب به وزیر رفاه در مورد پرداخت مطالبات داروخانه‌ها مواردی را گوشزد کرد. با این حال باید تا اردیبهشت ماه صبر کرد تا رویه پرداخت‌ها و دسترسی به دارو مشخص شود. در موضوع دسترسی، علاوه بر بدهکاری داروخانه‌ها، بحث تأمین مواد اولیه برای شرکت‌های تولیدکننده دارو هم حائز اهمیت است و اگر نتوانند کار خود را به درستی پیش ببرند، با توجه به وضعیت ارز، در زنجیره انتهایی هم دسترسی دشوار خواهد بود.»

> **سیامک افاضلی، استراتژیست دارویی: سیستم دارویی کشور در یک دوراهی دو سرباخت قرارگرفته است، اگر نرخ دارو افزایش پیدا کند، قدرت بیماران برای تأمین دارو کاهش می‌یابد و اگر هم افزایش نیابد، با توجه به رشد هزینه‌ها، شرکت‌های دارویی متضرر شده و توانی برای تولید نخواهند داشت**
>
> **علی نیری، داروساز: اگر دولت در تعیین سیاست‌ها و اولویت‌های خود دارو را به عنوان یک کالای استراتژیک در نظر بگیرد و در قالب یک تغییر اساسی، ردیف بودجه مجزایی به بخش دارو تخصیص داده و ارز ترجیحی را به موقع واریز کند، با مشکلات کمتری مواجه خواهیم بود**

خلف وعده سازمان‌های بیمه‌گر ادامه دارد

نیری از تأخیرهای هفت تا هشت ماهه پرداخت از سوی سازمان بیمه تأمین اجتماعی انتقاد کرده و خاطرنشان می‌کند: «با توجه به افزایش هزینه‌ها، نوسانات نرخ ارز و کاهش ارزش پول، کمردارو خانه‌ها زیر بار بدهی خم شده است. اسفند ماه سال گذشته اغلب داروخانه‌ها توانی برای نسخه‌پیچی در قالب پوشش بیمه‌ای نداشتند. بیمه تأمین اجتماعی اعلام کرد که بودجه و منابعی برای پرداخت ندارد، این مسئله در جلسه سران قوا مطرح و به این ترتیب سود انباشته بیمه‌ها نزد بانک رفاه آزاد شد. در حقیقت این سازمان بیمه‌گر با استفاده از ناتوانی داروخانه‌ها، گروکشی کرد تا ضمن تسویه حساب با دولت، طلب‌های خودش را نقد کند اما طبق قانون، سازمان‌های بیمه‌گر موظف‌اند مطالبات مراکز درمانی و داروخانه‌ها را حداکثر طی یک ماه از زمان دریافت اسناد پرداخت کنند، در حالی که این سازمان دو ماه مطالبات داروخانه‌ها را پرداخت کرده و هنوز مابقی مطالبات (از دی ماه سال گذشته تاکنون)، پرداخت نشده است. این که سازمان‌های بیمه‌گر از طریق داروخانه‌ها حساب خود را تسویه و سپس مطالبات را واریز کرده و یا به دلیل گسترش اعتراضات، کاربه تشکیل جلسه سران قوا بکشد، صد درصد مشکل آفرین خواهد بود، مگر این که راهکاری ثابت و پایدار به منظور تسویه سازمان تأمین اجتماعی با دولت پیش‌بینی شود تا این سازمان بیمه‌گر برای پرداخت بدهی داروخانه‌ها خلف وعده نکند. همچنان ضعیف‌ترین و مظلوم‌ترین صنف، داروخانه‌های خصوصی هستند که مطالباتشان دیر پرداخت می‌شود. این در حالی که است که برای دولت، پرداخت یارانه‌ها، مستمری بازنشستگان و مراکز دولتی در اولویت قرار دارد. اگر همین اولویت‌بندی ادامه داشته باشد، امسال نیز مشکلات و موانع متعددی برای داروخانه‌ها ایجاد خواهد شد.»

ساخت ۱۳ هزار واحد مسکونی برای مددجویان بهزیستی

رئیس سازمان بهزیستی کشور با اشاره به اجرای «طرح توانمندسازی و فرصت‌آفرینی» گفت: با اجرای این طرح در ۶ ماه گذشته، گام بلندی در راستای استقلال مددجویان برداشتیم. به گزارش ایسنا، سید جواد حسینی گفت: یکی از طرح‌های محوری ما «توانمندسازی و فرصت‌آفرینی برای جامعه هدف بهزیستی» بوده که در مراکز شبه خانواده (نگهداری کودکان بی‌سرپرست و بدسرپرست) اجرا شد. وی افزود: این طرح سه فاز توانمندسازی دارد که شامل غربالگری ویژگی‌های شخصیتی و علایق شغلی نوجوانان، آموزش مهارت‌های زندگی به ۱۴ تا ۱۶ ساله‌ها و آموزش حرفه‌های تخصصی از ۱۷ سالگی می‌شود.

آماده‌سازی مددجویان بهزیستی برای زندگی مستقل

حسینی ادامه داد: پیش از این، بسیاری از مددجویان پس از ترک مرکز در ۱۸ سالگی، به دلیل عدم استقلال مالی و اجتماعی، مجددا به بهزیستی وابسته می‌مانند. با اجرای این طرح، آنان برای زندگی مستقل آماده و وارد «فاز فرصت‌آفرینی» می‌شوند. رئیس سازمان بهزیستی اضافه کرد: در بخش فرصت‌آفرینی شغلی، سال ۱۴۰۳ را با تحقق ۱۱۵ درصدی هدف اشتغالزایی شامل ۶۸ هزار فرصت شغلی از ۶۰ هزار فرصت پیش‌بینی شده به پایان رساندیم و تسهیلات شغلی به سمت شرکت‌های تعاونی، مناطق عاری از بیکاری و مددجویان هدایت شد. وی افزود: ۵۰۰ تسهیلگر شغلی به استان‌ها اعزام شدند تا مشاغل پایدار را برای مددجویان فراهم کنند. همچنین «صندوق ضمانت فرصت‌های شغلی معلولین» با ۲۷ پست و «سامانه یکپارچه اشتغال» راه‌اندازی شد.

پوشش بیمه‌ای رایگان زنان سرپرست خانوار روستایی و عشایری

رئیس سازمان بهزیستی همچنین گفت: در فرصت‌آفرینی مسکن، ۱۳ هزار واحد مسکونی ساخته و به مددجویان تحویل داده شد. در حوزه زمینه‌سازی ازدواج نیز ۵ هزار جهیزیه کامل تهیه و اهدا شد. به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی دولت، وی افزود: اقدام دیگر، تحت پوشش قر